

یاران روحانی

با تقدیم تحیات امنع ابهی و با امید به سلامتی فرد عزیزان

عنوان برنامه تقدیمی (تبلیغ را از حضرت عبدالبهاء بیاموزیم) میباشد و قصد دارد ضمن تأکید بر اهمیت تلاش هر یک از ما در میدان تبلیغ، به ویژگیها و صفاتی که لازمه مبلغ است نیز اشاره نموده و از سوی دیگر بینش لازم برای اقدام در این امر مهم را به ما متذکر دارد.

امیدواریم با تأمل بر هدایات حضرت عبدالبهاء که خودشان همواره چراغ فروزانی در این مسیر بوده و همواره راه را برای مشتاقان و عاشقان روشن ساخته اند، با شور و اشتیاق بیشتر هم مسیر شده و نه تنها خود از این میدان "ریح عظیم بگیریم" بلکه اسباب "ظهور کمالات معنوی" در سائرین را فراهم آوریم

در مسیر کسب رضای الهی اقدامتان استوار باد

حضرت عبدالبهاء میفرمایند:

در این کور اعظم مجاهده نشر نفحات الله و ترویج امر کلمة الله است اگر عون آسمانی خواهی در فوج روحانی داخل شو و بقوت بیان و سطوت تبیان و رؤیت عیان و سلاح تقوی و تأیید جنود ملکوت ابهی صفدر و صف شکن شو

مکاتیب حضرت عبدالبهاء - جلد ۸ - ص ۱۶۸

عنوان: تبلیغ را از حضرت عبدالبهاء بیاموزیم

قسمت روحانی

۱- مناجات شروع

۲- بیان مبارک حضرت بهاء الله

۳- بیانات مبارکه حضرت عبدالبهاء (قسمت اول)

۴- بیانات مبارکه حضرت عبدالبهاء (قسمت دوم)

قسمت اداری

۵- ابزار و وسائل لازم برای تبلیغ

۶- خلوص در تبلیغ

۷- ثمرات تبلیغ

۸- در تبلیغ به حضرت عبدالبهاء اقتداء کنیم

۹- سفر به غرب نمونه ای از جدیت هیکل مبارک حضرت عبدالبهاء در امر تبلیغ

۱۰- حکایت: (بهترین راه ابلاغ پیام مبارک حضرت بهاء الله چیست؟)

۱۱- شور و مشورت

در این برنامه از حضرت عبدالبهاء در خصوص نشر نفحات بسیار آموختیم به نظر شما:

چگونه میتوانیم این آموزه هارا در میدان خدمت به کار بریم؟

مایلید تجارب خود را در این خصوص با سائرین در میان گذارید؟

۱۲- برنامه نونهالان و نوجوانان عزیز

قسمت اجتماعی

۱۳- انس و الفت

۱۴- مناجات خاتمه

۱- مناجات شروع

الهی الهی در دفتر مجاهدین اسماء اولیائت را ثبت فرما. چون از اقرار منع فرمودی بر صراط مستقیم دار تا کل به روح و ریحان و حکمت و بیان عبادت را آگاه نمایند و از دریای دانایی قسمت عطا کنند. ای کریم هر صاحب لسانی بر سبقت رحمت گواهی داده و هر صاحب بصری بر بزرگواریت اقرار نموده. به ایادی اقتدار ضعفا را اخذ فرما و به ملکوت قدرتت راه نما و به عرصه منیر حمایتت درآر تا کل حلاوت بیان را بیابند و به بحر بخشش آگاه شوند. ای رحیم چون خلق فرمودی رحمت نما و این دوری را به نزدیکی تبدیل فرما تا کل بیابند و بیابند و در ظل قاب رحمت مسکن گزینند. تویی توانا لا اله الا انت العلی الابهی.

ادعیه مبارکه ج ۳ صص ۱۷۰-۱۷۱

۲- بیان مبارک حضرت بهاءالله

الیوم یوم نصرت امر الهی است بر هر نفسی لازم که در کمال استقامت ناس را به سَطْر الهی دعوت نماید، انشاءالله جهد بلیغ نمائید که شاید گمگشتگان بریه نفس وهوی، به افق قدس ابهی توجه نمایند، از نفوس اثر محبوب بوده وخواهد بود، چه که ثمر هر نفسی اثر اوست، نفس بی اثر مثل شجر بی ثمر در منظر اکبر مذکور. لیه ناطق شوید والله تبلیغ امر نمائید، به اعراض و اقبال ناظر نباشید. بلکه ناظر به خدمتی که به آن مأمورید من لدی الله. این است فضل اعظم ورستگاری ابدی و ثمر جاودانی...

آیات الرحمن

ص ۶۲

۳- بیانات مبارکه حضرت عبدالبهاء (قسمت اول)

الیوم این امر مؤید است

الیوم اعظم امور و اهم شؤن، تبلیغ امرالله و نشر نفعات الله است. به جمیع وسائل به جهت این ترویج قیام باید نمود و الیوم این امر مؤید است و جنود ملکوت ابهی ناصر این مقام و خادم این مقصد. زمان تأسیس است نه تزیین و وقت، وقت ترویج است نه تعدیل. از خدا بخواهید و دعا کنید که جمیع را موقّق بر این امر عظیم نماید و از این موهبت نصیبی بخشند " °

ص ۷۷ ج ۵ مائده آسمانی

تبلیغ ریح عظیم است

ای یار قدیم... جهان مانند بازار سوداگرانست هر صبحی هر کس به میدان تجارت بشتابد و چون شام به لانه و آشیانه خویش آید اگر ربی نموده شادمانی کند و اگر اوقات را به مهملی گذرانده، پشیمانی یابد و به ناکامی افتد. همچنین انسان در این جهان اگر همتی نماید و جانفشانی کند و ارتباط به جهان دیگر جوید و به نشر نفعات الله پردازد چون ایام

عمر منتهی شود خود را ریح عظیم اندوخته ببند و نفحات روح‌پرور جنت النعم استنشاق کند، مطلع وفا گردد و مظهر الطاف جمال ابهی، و اگر به هوی و هوس خویش پردازد نومید گردد و به یأس شدید افتد و خسران مبین مشاهده کند و به عذاب جحیم مبتلا گردد.

منتخباتی از مکاتیب حضرت عبدالبهاء - جلد ۶ - ش ۱۵۲

۴- بیانات مبارکه حضرت عبدالبهاء (قسمت دوم)

لازم است که مبلغ دائماً در میدان تبلیغ حاضر باشد

مبلغین جیش عاملند نه لشکر رابط، لشکر تا در میدان نباشد معلوم نیست که چقدر پادشاه به آن مهربانی و محبت دارد. عساکر که ... در خانه هایشان هستند ابدأ پادشاه از آنها استفسار نمی کند و ابدأ آثار مهربانی و عنایت در حق آنها ظاهر نمیشود وقتی که در میدان حرب بودند هر روز یک عاطفه جدیدی میرسد. همین طور است که نفوس مومنین آنهایی که در میدان تبلیغ اند، در میدان خدمت اند، شب و روز آرامی ندارند فکری ندارند جز نشر نفحات الله، جز احیای نفوس، جز تربیت اشخاص، جز خدمت به عالم انسانی، اینها مظهر عواطف و الطاف جمال مبارکند
عندلیب شماره ۶۹

لازم است که مبلغ منهمک در نشر نفحات باشد

ای بنده درگه بهاء، باید به قسمی به نشر نفحات الهیه پردازی که فرصت آه و ناله نداشته باشی. ملاحظه کن که عبدالبهاء چگونه شب و روز مشغول و حریص و منهمک در اعلاء کلمة الله است. این است سبیل فلاح و نجاج که فرصت تراشیدن خامه و تعبیر لیفه آمه ندارم. لهذا با قلم شکسته مرقوم می‌شود.

اخبار امری، ۲۸ دیماه ۱۳۵۱

لازم است که مبلغ خاضع و خاشع باشد

در این دور نورانی چنین است که نباید نفوس را توهین نمود و به جهالت نسبت داد که تو ندانی و من دانم بلکه باید به جمیع نفوس بنظر احترام نظر کرد و در بیان و دلالت به طرز تحری حقیقت مکالمه نمود که بیائید مسائلی چند در میانست تا تحری حقیقت نمائیم و ببینیم چگونه و چسانست. مبلغ نیاید خویش را دانا و دیگران را نادان شمرد این فکر سبب تکبر گردد و تکبر سبب عدم تأثر، بلکه باید امتیازی در خود نبیند و با دیگران بنهایت مهربانی و خضوع و خشوع صحبت بدارد این نوع بیان تأثیر کند و سبب تربیت نفوس شود

منتخبات مکاتیب ج ۱ ص ۲۸

۵- ابزار و وسائل لازم برای تبلیغ

حضرت عبدالبهاء میفرمایند:

به شما و دوستانتان تعلیم دادم که چگونه تبلیغ کنید. شما باید طبق تعلیمات عمل کنید و بعد مساعی شما مؤید به تأییدات خواهد شد. در هر زمانی، فعالیت معینی به طور آخص مؤید است. فصول متفاوتند، و در هر فصل خاصی، کار خاصی لازم است و به آن تأیید می رسد. زمانی وقت بذر پاشیدن است. زمانی هنگام آبیاری است. زمانی موقع مراقبت از خرمن است و زمانی برای برداشت محصول نهایی. در زمان پاشیدن بذر، هر کس که بذر پاشد، مؤید است، اما اگر در آن زمان بخواهید به درو کردن بپردازید، هیچ خرمنی نخواهید داشت. زمانی موقع سقاییه است، و در آن هنگام این کار مؤید است، اما اگر شما بخواهید کلوخ کوب بکشید و زمین صاف کنید، خوب است اما زمان و مکانش صحیح نیست. زمانی وقت درو کردن است، و این کار مؤید است، اما اگر در آن هنگام به پاشیدن بذر بپردازید یا بخواهید آبیاری کنید، مؤید نخواهد بود. زمانی وقت برداشت محصول است، و در آن هنگام این کار مؤید است. حالا زمانی است که هیچ تأییدی نازل نمی شود الا برای پاشیدن بذر. هر نفسی که در این زمان بذر پاشد، مؤید است، یعنی هر نفسی تبلیغ کند مشمول تأیید می شود. یعنی هر نفسی که بذر ایمان را در زمین مستعد قلوب بپاشد، این شخص مؤید است. جمیع یاران الهی بذریاش هستند. همه باغبان هستند. هر نفسی که در پاشیدن بذر موفق تر باشد، و هر نفسی که در مراقبت از باغ توفیق بیشتر حاصل نماید، اعظم نتایج را برداشت خواهد کرد. اگر باغبان ماهر نباشد محصولی برداشت نخواهد کرد. اگر کسی که بذر را می پاشد قابل و کاردان نباشد هر قدر که سخت کار کند، خرمنی برداشت نخواهد کرد. لهذا هر یک از شما باید سعی کند در نهایت کاردانی بذر پاشد، باغبان ماهری باشد تا محصول فراوانی جمع آوری گردد.

باغبانان الهی به ابزار معینی احتیاج دارند تا با آن بتوانند خوب کار کنند.

اولین ابزار که از همه مهم تر و اساسی تر است «انقطاع» است. انقطاع یعنی قلب باید از اشیاء مادی و دنیوی منقطع باشد. مقصود این نیست که انسان نباید کار و شغلی داشته باشد، نباید شاغل باشد، نباید وارد تجارت شود. در این دور، این امور عبارت از عبادت است. بر هر نفسی واجب است که به کاری مشغول شود؛ اما قلبش باید فارغ و منقطع باشد. کار عبارت از عبادت است.

دومین ابزار عبارت از «محبت الله» است. این ابزار بسیار عظیم است. این ابزاری است که زمین را شخم می زند. خاکی که در زیر پنهان بود بیرون می آید و سطح خاک در زیر قرار می گیرد. به این ترتیب زمین قلوب حاصلخیز و پربرکت می شود.

ابزار سوم عبارت از «عرفان الهی» است. وقتی که عبد به عرفان الهی بیدار شود و در معرفت خداوند مؤید گردد، در این صورت می تواند تبلیغ کند.

ابزار چهارم «سعی و کوشش» است. عبد باید تلاش کند. بدون سعی و کوشش نمی تواند موفق به هیچ کاری شود.

ابزار پنجم «سجایای ممدوحه» است. مبلّغ باید مزین به فضائل نامتناهی باشد و سحابای او درخشنده و پسندیده باشد.

ابزار ششم عبارت از «فصاحت کلام» است، عبد باید از شیوایی سخن برخوردار باشد.

وقتی که او به جمیع این وسایل مجهز شود، او باغبان حقیقی است و خرمن های بسیار جمع آوری نماید. اشجار میوه های خوشگوار بدهند و مراتع سرسبز و خرم شوند.

خاطراتی از حضرت عبدالبهاء- رامونا آلن براون-صفحات ۸۵

۶- خلوص در تبلیغ

حضرت عبدالبهاء خطاب به میس نوبلاک میفرماید:

حقیقتاً منادی ملکوت‌الله هستی؛ قلبت پاک است و نیت و قصدت، لله. این بود که در نشر نفعات الهیه موفق شدی و الا چگونه ممکن و میسر می‌شد که از عهده بر آئی. خلوص تو تو را موفق کرد. من همیشه در آمریکا به یاد تو بودم. هیچ وقت فراموش نمی‌کردم. من نهایت تعلق به نفوس مخلصه در امرالله دارم."

محمّدعلی فیضی، حیات حضرت عبدالبهاء، ص ۳۸۰

۷- ثمرات تبلیغ

"اگر ما جمیع احبّا که در ظلّ سدره منتهی هستیم در تبلیغ قیام کنیم، حقّ جلّ جلاله تأییدات خواهد نمود. هر فکری و ذکری و عبادتی و خدمتی را بگذاریم و به تبلیغ و عبودیت آستان مقدّس پردازیم مگر عبادت‌های مفروضه. می‌بینید که چه خبر است. به تبلیغ امرالله شجره مبارکه در نموّ است. تبلیغ عالم انسانی را نورانی میکند، تبلیغ کورها را بینا مینماید، کرها را شنوا میکند، گنگان را گویا مینماید. جمیع اینها تحقق نمی‌یابد مگر به تبلیغ. این است چیزی که سبب حیات عالم است، سبب ترقّیات عالم انسانیست، سبب ظهور کمالات معنوی است، سبب علوّ و سُمُو در جمیع عوالم وجود، حتی در نقطه تُراب خود انسان چقدر نورانی میشود چقدر روحانی می‌گردد چقدر حالت خوش پیدا میکند. یک حالت دیگری، یک روشنائی دیگری، یک روح دیگری، یک قوه دیگری، پیدا میکند. مثلاً انسان زحمت میکشد تا آنکه نفسی یک خصلتی از خصائل موهومه‌اش را فراموش کند لکن به مجرّد اینکه تبلیغ شود و ایمان بیاورد جمیع آن خصائل دَمیمه را ترک میکند مثلاً در نهایت جُبن بود، در نهایت شجاعت میشود. در نهایت آلودگی بود، در نهایت تنزیه و تقدیس میشود. در جمیع شئونات ترقّی مینماید، حتی در شعور و فطانت و ادراک و دُکاء ترقّی میکند

نطق مبارک درحیفا، ۳ صفر، ۱۳۳۲

۸- در تبلیغ به حضرت عبدالبهاء اقتداء کنیم

در این همهمه عظمی، صوت خفیف الهی که از حنجر این حزب مظلوم الیوم مُتصاعد است وقتی گوشزد جهان و جهانیان گردد که بهائیان عالم طُرّاً در شرق و غرب متّحداً متّفقاً قدم را ثابت نمایند و به جدّیت و اهتمام و حرارت و انقطاع اقتدا و تأسی به آن مولای وحید حضرت عبدالبهاء نموده در سبیل تبلیغ مداومت کنند و استقامت نمایند حقائق بدیعه امرالله را کاملاً تحصیل نموده بابدع بیان بسط و شرح دهند و تبلیغ نمایند و در نهایت تجرّد و اصطبار و سکون منتظر و مترصد نزول ملائکه تأیید از ساحت کبریا گردند، چه که وعود الهیه عظیم است و صریح

مأئده آسمانی ج ۳ ص ۵۸

۹- سفر به غرب نمونه ای از جدیت هیکل مبارک حضرت عبدالبهاء در امر تبلیغ

بیت العدل اعظم الهی میفرماید:

طبق همه موازین دنیوی، بعید به نظر می‌رسید که حضرت عبدالبهاء توان و آمادگی انجام این امر خطیر را داشته باشند زیرا که شصت و شش سال از عمر مبارک‌شان سپری شده، از طفولیت در تبعید و سرگونی بسر برده، مدرسه ندیده، مدت چهل سال در اسارت و زندان زیسته، قوای جسمانی‌شان به تحلیل رفته و با آداب و السنه غربی کاملاً ناآشنا بودند. با این حال، بی‌اعتنا به راحت و آسایش خویش، بی‌توجه به مخاطرات سفر و با اتکای کامل به تأییدات الهیه برای انتشار امر حضرت پروردگار قیامی دلیرانه فرمودند و با نفوس گوناگون در نه کشور در سه قاره جهان معاشر گردیدند. وسعت و شدت مجهودات خستگی‌ناپذیر هیکل مبارک در این سفر آن‌چنان بود که "عشاق روی مبینش را در شرق و غرب در دریای تحسین و حیرت مستغرق ساخت و نفوذ و تأثیری بی‌زوال" در آینده این امر ابداع اعظم باقی گذاشت.

۲۹ اوت ۲۰۱۰

۱۰- حکایت: (بهترین راه ابلاغ پیام مبارک حضرت بهاء‌الله چیست؟)

انیس رایداوت (Anise Rideout) شرح زیر را در The Baha'i Magazine نوشته است:

این افتخار را داشتم که در آخرین روزهای اقامت حضرت عبدالبهاء در آمریکا در نیویورک باشم. سؤالی بود که بسیار مایل بودم مطرح کنم، اما خوف از آن داشتم که جواب بگیرم باید همه جا با مردم صحبت کنم؛ لذا درنگ کردم. بالاخره، در آخرین روز، تقریباً در آخرین لحظه اقامتم، به ذهنم رسید که درنگ بیش از این نشانی از بُزدلی دارد. در آن روز وقتی به حضور مبارک رسیدم، هیکل مبارک بلافاصله فرمودند، "سؤالی داری؟" بلافاصله پرسیدم، "بهترین راه برای ابلاغ پیام امر مبارک چیست؟"

سیمای مبارک حالتی جدی به خود گرفت، صدای ایشان بلند شد و اینگونه پاسخ عنایت کردند:

"اولین کاری که باید انجام داد کسب تمایل شدید برای روحانیت است، سپس برخورداری از حیات روحانی. حیات بهائی باید داشت؛ حیات بهائی. کسب این حالت تمایل شدید، با تفکر و تأمل بر حیات آینده حاصل می‌شود. آثار مبارکه را مطالعه کن، کتاب مقدس را بخوان، کتب مقدسه را مطالعه کن، بخصوص بیانات مبارکه حضرت بهاء‌الله را؛ دعا کن و تفکر و تأمل نما؛ برای این دو بسیار وقت صرف کن. بعد این تمایل شدید را خواهی شناخت، و فقط آن زمان است که می‌توانی از حیات حقیقی برخوردار شوی.

"برای آن که حیات حقیقی داشته باشی باید مهربان‌ترین زن باشی؛ باید پاک‌ترین و خالص‌ترین باشی؛ باید کاملاً صادق و راستگو باشی؛ و از حیات کاملاً اخلاقی معنوی بهره‌مند باشی.

"وقتی همسایگان تری مریضند به عیادت آنها برو؛ وقتی مبتلا به مشکلاتند با آنها ملاقات کن؛ خدماتت را به آنها عرضه نما؛ سعی کن به آنها نشان دهی که مشتاق خدمت کردن به ایشان هستی.

فقرا را غذا بده، آنها را در آنچه که داری سهیم کن. در جایگاهی که خداوند تو را قرار داده راضی و خشنود باش؛ در مراقبت از کسانی که او به تو سپرده است باوفا باش. هرگز تزلزل به خود راه مده؛ با نحوه زندگی نشان بده که دارای چیزی متفاوت هستی تا همه مشاهده کرده بگویند، "این شخص چه دارد که من ندارم؟"

به عالم نشان بده که علیرغم نهایت درجه رنج و درد، فقر و بیماری، دارای چیزی هستی که موجب راحتی، قوت و آرامش است - که تو مسرور، در کمال آرامش، و راضی به هر آن چیزی باشی که در زندگی داری. در این صورت آنها نیز طالب آن چیزی می‌شوند که تو داری و وقتی به آنها بگویی که چه داری، دیگر نیاز به تبلیغ بیشتر نیست".

ترجمه - نجم باختر، سال ۱۹، شماره ۳

۱۴-مناجات خاتمه

هُوَ اللهُ

ای دانای راز این بنده پر عجز و نیاز را به تأیید و توفیق خویش همدم و همراز نما افسر عنایت کبری بر سر نه و خلعت موهبت عظمی در بر کن بر سریر عزت ابدیه بنشان و به اوج اثیر رسان این بنده شیفته روی تو است و سرگشته کوی تو و متوجه به سوی تو از جهان و جهانیان در گذشت و به نشر آیات توحید پرداخت سبب شور و وله یاران است و باعث هدایت دیگران ای مهربان عطای بی پایان بخش و وفای موعود شایان فرما تا ابواب فتوح را مفتوح بیند و فضل موفور را مشهود یابند توئی رحمن توئی رحیم توئی معطی و توئی کریم.

عبدالبهاء عبّاس

مجموعه مناجات حضرت عبدالبهاء صفحه ۲۷۴